

Jair i Bibiana

À

Ahir vam viure un nou episodi del vergonyant 'cas Bestiari'. El jutge de l'Audiència Nacional espanyola Javier Gómez Bermúdez ha citat a declarar la periodista i presentadora Bibiana Ballbè i l'escriptor i guionista Jair Domínguez per un possible delictes contra la corona espanyola en el programa *Bestiari Il·lustrat* del 33. Com és sabut, el procés contra Domínguez i Ballbè s'enceta arran d'un capítol en què se simulaven unes pràctiques de tir amb caricatures del rei Joan Carles I, Salvador Sostres, Fèlix Millet i el príncep Carles d'Anglaterra. Ara, el magistrat Bermúdez cita a declarar Domínguez i Ballbè, tot i que encara no se sap si en condició de testimonis o d'encausats, ni tampoc quin dia hi hauran d'anar.

Que l'Audiència Nacional i *El Mundo* vulguin veure Jair Domínguez podrint-se en algun fosc calabós és una aberració absoluta, però entra dins la lògica històrica d'Espanya. Estem parlant d'un guionista irreverent i provocador, un paio que ha escrit un llibre que es titula *Jesucrist era marica* i que a la mínima que li posen un micro al davant no deixa canya dreta. Tenint en compte que en nom d'Espanya, el seu Exèrcit i el seu Rei s'han tancat diaris com *Egunkaria* o *Egin*, s'han perseguit i empresonat periodistes com Xavier Vinader o Josep Maria Huertas i s'han posat bombes en revistes satíriques com el *Pu-put!* o *El Papis*, la possibilitat que a Jair Domínguez li caiguin uns quants anys de presó per injúries a la corona ja hauria d'entrar per conveni en el sou de guionista català. Ara bé, el que no té cap lògica és això de Bibiana Ballbè. La Ballbè forma part d'una altra tradició, molt més amable i integrada. Anar contra Domínguez és intolerable, però anar contra Ballbè és un salt qualitatiu important en la degradació de la llibertat d'expressió a l'Estat espanyol. Per entendre'ns: que l'Audiència Nacional pretengui jutjar la Bibiana és com si la Guàrdia Civil, en comptes de detenir MCs i cantants de rock radical contestataris, es dediqués a perseguir els músics de **Manel** o **Els Amics de les Arts**. Què vindrà després d'això? Il·legalitzaran *Ànima* i *Òpera en texans*? Desarticularan **Mishima** per considerar-los organització terrorista? Imputaran Santi Balmes de **Love of Lesbian** per algun delictes de col·laboració amb banda armada?

Vistos els esdeveniments polítics i socials que s'han esdevingut durant l'any 2012 sembla evident que el conflicte català amb l'Estat espanyol ha entrat en una altra fase en què molt probablement episodis d'aquesta mena podrien ser força freqüents. I no ens estem referint a les campanyes d'intoxicació més o menys fonamentades de la premsa de la caverna, sinó als processos que es puguin obrir en les altes instàncies espanyoles per delictes d'opinió. Siguem conscients que en el fons l'Audiència Nacional no va contra el Jair i la Bibiana. Va contra TV3. I aquesta és una línia vermella en la quals hem de ser especialment curosos. No s'entén que el Govern català i l'entorn de CiU mantinguin una actitud tèbia -quan no directament comprensiva amb l'Audiència espanyola- entorn del 'cas Bestiari'. Hauríem de tenir el conseller de Cultura i el president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en primera línia de foc defensant la Bibiana i en Jair. I per descomptat, el Consell de l'Audiovisual hauria dir-hi la seva, òbviament en defensa de la llibertat d'expressió. Si realment l'executiu d'Artur Mas pretén avançar en ferm cap a l'exercici del dret a l'autodeterminació, hauria de ser conscient que els mitjans públics catalans han de ser intocables, un baluard infranquejable en defensa de la pluralitat i la democràcia. En aquest sentit, que CiU mantingui els pactes amb el PP a la CCMA, que un senyor com Armand Querol ocupi el segon lloc de màxima responsabilitat en aquest organisme o que Daniel Sirera segueixi sent el president del CAC no té la més mínima lògica si de debò pretenem situar-nos en un escenari de ruptura democràtica. Si s'han de canviar lleis, que es canviïn. Es pot fer ràpid. Per això existeix el Parlament, i no només per fer declaracions retòriques de sobirania.